

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปฏิบัติการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่มีขนาดต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 มีระดับปานกลาง

2. ระดับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่มีขนาดต่างกัน
มีการปฏิบัติแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กรอบแนวคิดของการวิจัย ใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพระบบการ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ได้แก่ มาตรฐานด้านปัจจัย (Input) จำนวน 5 มาตรฐาน 14 ข้อ มาตรฐานด้านกระบวนการ
(Process) จำนวน 4 มาตรฐาน 16 ข้อ และมาตรฐานด้านผลผลิต (Output) จำนวน 4 มาตรฐาน
11 ข้อ

2. ประชากร ได้แก่ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
ช่วงชั้นที่ 3 – 4 (โรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม) รวมทั้งสิ้น 26 โรงเรียน ซึ่งผู้ตอบ
แบบสอบถามได้แก่ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน จำนวน 26 คณะ

Rajabhat Mahasarakham University

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ตัวเลือก ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 41 ข้อ
มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือไปยัง
ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ผู้วิจัย ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือจากสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ไปยังผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด
เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และผู้วิจัยใช้วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัย พบว่า

1. การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านมาตรฐานด้านปัจจัย (Input) ($\mu = 3.97$) ด้านมาตรฐานด้านกระบวนการ (Process) ($\mu = 3.92$) ด้านมาตรฐานด้านผลผลิต (Output) ($\mu = 3.76$)

ผลการวิเคราะห์การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำแนกเป็นรายข้อ สรุปผลได้ดังนี้

1.1 ด้านมาตรฐานด้านปัจจัย (Input) การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย 3 ระดับ ดังนี้ ผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นผู้ดำเนินการอำนวยความสะดวกในระบบ ($\mu = 4.19$) ครูมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้านเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ($\mu = 4.15$) ครูมีความรับผิดชอบคุณธรรม และวิจรรณญาณในการรักษาความลับของนักเรียน

1.2 ด้านมาตรฐานด้านกระบวนการ (Process) การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ระดับ ดังนี้ มีการจัดโฮมรูม (Homeroom) ($\mu = 4.50$) มีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลและมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง, มีการช่วยเหลือนักเรียนและให้คำแนะนำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน ($\mu = 4.33$) จัดทำแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนและปฏิบัติตามแผนที่กำหนด, มีการติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนและผู้ปกครอง ($\mu = 4.17$)

1.3 ด้านมาตรฐานด้านผลผลิต (Output) การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ระดับ ดังนี้ นักเรียนมีน้ำหนักร ส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน ($\mu = 4.08$) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินหลักสูตรทุกรายวิชา ($\mu = 3.88$) นักเรียนไม่เสพสิ่งเสพติดและ

สิ่งมอมเมา รวมทั้งไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ, สามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองให้พ้นภัยจากบุคคลและสังคม ($\mu=3.85$)

2. ผลการเปรียบเทียบระดับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่มีขนาดแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

3. เมื่อพิจารณาการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามมาตรฐานคุณภาพ ทั้ง 3 ด้าน จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาทุกขนาด มีข้อควรนำมาพิจารณา ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านมาตรฐานด้านปัจจัย (Input) เห็นว่า ควรมีการจัดประชุมสัมมนา เชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับครูทุกคนอย่างน้อยปีละครั้ง ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงาน เพื่อตรวจสอบทบทวนระบบการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การประชุมดังกล่าวนอกจากจะจัดภายในสถานศึกษาแล้ว ควรจัดระดับศูนย์เครือข่าย ของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำงานของครูผู้ปฏิบัติงาน อีกด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เห็นว่า การจัดทำระบบข้อมูล เพื่อคัดกรองนักเรียนควร นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาใช้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างสถานศึกษาหรือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

3.2. ด้านมาตรฐานด้านกระบวนการ (Process) เห็นว่าการจัดทำโครงการ กิจกรรมต่างๆ ที่จะพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ควรมีลักษณะการจัดแบบ บูรณาการ เช่น การสร้างเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม ควรสอดแทรกใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกรายวิชา ในด้านครูและบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ที่มีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ ต่อนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน ควรได้รับการบำรุงขวัญ ส่งเสริมกำลังใจ และยกย่องเชิดชูเกียรติอย่างสม่ำเสมอ ส่วนการประสานสัมพันธ์ ระหว่างครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องควรเป็นไปอย่างต่อเนื่องและ สม่ำเสมอ บุคลากรในทีมนำ และทีมประสาน ควรมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลทุกระยะ

3.3 มาตรฐานด้านผลผลิต (Output) เห็นว่า มีแนวโน้มของปัญหาที่อาจจะ เกิดขึ้นกับนักเรียนในอนาคตหลายประการ ประการแรก ภาวะทุพโภชนาการ มีแนวโน้มว่า นักเรียนจะเป็นโรคอ้วนเพิ่มมากขึ้นทั้งนี้เนื่องมาจากนิสัยและค่านิยมในการรับประทานอาหาร ที่ไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ เช่นการรับประทานอาหาร ขนมน ของขบเคี้ยวประเภทที่มีแป้ง และน้ำตาลมากๆ การดื่มน้ำอัดลม น้ำหวาน ซึ่งมีจำหน่ายทั้งใน โรงเรียน และที่อื่นๆ โดยทั่วไป

ประการที่ 2 กระแสบริโภคนิยม ปัจจุบันนี้นักเรียนบางส่วนมีความคิด และการกระทำที่นิยมชมชอบการใช้จ่ายและการบริโภคที่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายเกินตัว ขาดนิสัยการประหยัดและการออม นิยมใช้สิ่งของที่ยี่ห้อดัง ราคาแพง นิยมแฟชั่นของวัยรุ่นสมัยใหม่ ซึ่งความคิดและการกระทำดังกล่าวสืบเนื่องมาจากการไหลบ่าของกระแสวัฒนธรรมผ่านการสื่อสารในยุคโลกไร้พรมแดน

ประการที่ 3 ปัญหาสิ่งเสพติด มีนเมา หลังจากที่รัฐบาลได้ประกาศสงครามเพื่อเอาชนะยาเสพติด ได้มีการจัดทำโครงการ กิจกรรม มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในทุกภาคส่วนของสังคม อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้ปัญหายาเสพติดประเภทต่างๆ โดยเฉพาะยาบ้าลดลงอย่างเห็นได้ชัด แต่สถานการณ์เช่นนี้ทุกฝ่ายไม่ควรนิ่งนอนใจ เพราะมีข่าวจากสื่อสารมวลชนที่มีการจับกุมยาเสพติด รายใหญ่ๆ ทั้งภายในประเทศ และมีผู้พยายามลักลอบนำเข้าอยู่เสมอๆ แสดงว่ายังมีผู้ค้า และผู้เสพจำนวนมากที่ยังหลงเหลืออยู่ ซึ่งพร้อมที่จะเป็นผู้ขยายเครือข่ายในระดับผู้เสพและผู้ค้าต่อไป และยังมีปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นในหมู่ของเด็กเยาวชน นั่นคือ มีแนวโน้มว่าเยาวชนได้หันมาสูบบุหรี่ ดื่มสุรา เบียร์ หรือเครื่องคิมที่มีอัลกอฮอล์อย่างอื่นเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ประกอบการ สถานเริงรมย์ต่างๆ จะต้องให้ความร่วมมือ สอดส่อง ดูแล และร่วมกันปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการห้ามจำหน่ายสุรา และบุหรี่แก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ อย่างเคร่งครัด

ปัญหาประการสุดท้าย คือ ปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หรือปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน เป็นปัญหาที่ครู และผู้ปกครอง จะต้องให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่นักเรียนและบุตรหลานของตนเอง จะต้องร่วมกันรณรงค์สร้างค่านิยม วัฒนธรรมอันดีงามเกี่ยวกับเรื่องเพศ การมีคู่รัก การมีคู่ครอง ตามกรอบประเพณีอันดีงามของไทย และจะต้องชี้ให้นักเรียน และบุตรหลาน มองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมา เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่อยู่ในภาวะที่ไม่ถูกต้อง เหมาะสม หรือการชิงสุกก่อนห่ามตามคำพังเพยของไทยเราอีกด้วย

อภิปรายผล

จากการศึกษาการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ครังนี้ ผลการศึกษาวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจควรแก่การนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวม พบว่า

มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร ครู ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ ได้นำเอานโยบายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกรมสามัญศึกษา ไปปฏิบัติเป็นรูปธรรมตามมาตรฐานคุณภาพ ซึ่งเป็นไปตาม ROAD MAP ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบสหวิทยาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ระยะยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547 : 17) กล่าวคือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้าสู่มาตรฐานการประกันคุณภาพ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการ ส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเข้าสู่มาตรฐานการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน บำรุงขวัญ กำลังใจแก่นักเรียน สร้างสายใยเครือข่ายสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง และประเมินผลการดำเนินงานของตนเองเพื่อพัฒนา นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังได้จัดทำแผนปฏิบัติการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2 : 2547) จึงทำให้ระบบการทำงานมีกรอบทิศทางที่ชัดเจน การกำกับ นิเทศ ติดตามผลการดำเนินงานทั้งในระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเป็นไปอย่างต่อเนื่องเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่ง สมศักดิ์ ศิลปประสิทธิ์ (2545 : 226) กล่าวว่า การนำแนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารคุณภาพแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การมาใช้ในองค์การให้เกิดผลในทางปฏิบัติ องค์การนั้นจะต้องดำเนินการประกาศนโยบายคุณภาพ (Quality Policy) และกำหนดระบบงานขององค์การให้มีกิจกรรมที่มุ่งคุณภาพงาน เพื่อให้ได้คุณภาพของผลงาน (Quality Products) ในทุกขั้นตอนของกิจกรรม จะเน้นปรับปรุงคุณภาพของการทำงานอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้การที่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้มีการประเมินภายนอกครั้งแรกภายในปี 2548 นี้ ทำให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องมีการตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพ ความก้าวหน้า มีการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของงานอยู่เสมอ จึงทำให้ระดับการประกันคุณภาพทุกมาตรฐานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สรรพศิริ จันทร์ทอง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา เพื่อการประเมินภายนอกครั้งแรกของโรงเรียนที่จัดการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดมหาสารคาม พบว่า โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นกลุ่มมาตรฐาน พบว่า ทุกด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

และผลการวิจัยของ เวียงชัย ราชฤทธิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ระดับการดำเนินงานของ สถานศึกษา ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาพสันธ์ เขต 2 พบว่า โดยรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบ ระดับ การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ที่มี ขนาดโรงเรียนต่างกัน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก มีการประกันคุณภาพโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา นั้นสถานศึกษาทุกแห่งมีหลักการทำงานเหมือนกันหมด นั่นคือ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย แผนการดำเนินงาน และการปฏิบัติงานที่เป็น ไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และดัชนีชี้วัดคุณภาพที่สามารถตรวจสอบและเปิดเผยต่อสาธารณชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สรรพศิริ จันทร์ทอง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาเพื่อการประเมินภายนอกครั้งแรก ของโรงเรียนที่จัดการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 3-4 จังหวัดมหาสารคาม พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีการดำเนินงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ เวียงชัย ราชฤทธิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ระดับการดำเนินงานของสถานศึกษา ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้น ที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สวาท สารกาญจน์ (2544 : 186) ที่พบว่า การดำเนินการ การประกันคุณภาพการศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ทั้งโดยรวม และ รายชั้นตอน พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีระดับการดำเนินงาน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สุพรรณ กิ่งมิ่งแส (2543 : 136) ที่พบว่า การปฏิบัติงาน ตามกระบวนการบริหาร ระบบคุณภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ในโรงเรียนขนาดต่างกันไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อเสนอแนะทางการศึกษาของ โรงเรียนที่จัดการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จึงมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ การประกันคุณภาพระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมทุกมาตรฐานอยู่ในระดับมาก จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลอ้างอิง ได้ในระดับหนึ่งในการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แต่ในทางปฏิบัติการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะต้องมีการประเมิน มาตรฐานทุกปี เพื่อนำผลการประเมิน ไปปรับปรุง แก้ไขในแต่ละปี จึงจะสามารถทำให้ระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นที่เชื่อถือ ยอมรับของผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

Rajabhat Mahasarakham University

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ด้วย

2.2 ควรมีการวิจัย การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยขยายขอบเขตให้กว้างขึ้น ในระดับจังหวัด ระดับเขตตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ หรือ ระดับประเทศ